
PORĘKOWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg *praes* porękuje sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Prawdopodobnie: Zaręczyć się; przen: Iáko máćicá/ która w proſtym polu wſchodźi/ Nigdy wzgóre nie idźie/ nigdy grón nie rodźi Doſtálych: lecz różgámi wiſząc ku dołowi/ Sięga wierchołkiem źiemie/ áź ku korzeniowi. [...] Ale ieſli ſye kiedy ſklónem porembuie [*lege: porękuje*] [*vidua ... vitis ... ulmo coniuncta marita Catullus 62,54*]/ Wielé oraczów/ wiélé wołów o niéy chodźi. *KochEpitCat 111.**

Formacje współrdzenne cf RĘCZYĆ.

MN